

بهانه انتخاب دبیرکل جدید سازمان ملل؛ پایان «بان کی مون» با کارنامه ای سیاه از نرمش در برابر زور

اعضای شورای امنیت چهارشنبه شب دبیرکل جدید سازمان ملل را انتخاب کردند و بدین ترتیب زنگ پایان حضور «بان کی مون» در این سمت نواخته شد.

اعضای شورای امنیت چهارشنبه شب دبیرکل جدید سازمان ملل را انتخاب کردند و بدین ترتیب زنگ پایان حضور «بان کی مون» در این سمت نواخته شد.

خبرگزاری مهر، گروه بین الملل- عبد الحمید بیاتی: بان کی مون هشتمین دبیرکل سازمان ملل بود که از سال ۱۳۸۵ مسئولیت خود به عنوان دبیرکل سازمان ملل را آغاز کرد اما در طول ۱۰ سال گذشته آنگونه که باید نتوانست در انجام وظیفه خود موفق عمل کند.

از مهمترین تحولات جهان در زمان تصدی گری بان کی مون در سازمان ملل می توان به موارد زیر اشاره کرد:

سال ۲۰۰۶؛ جنگ ۳۳ روزه و جنایت های دامنه دار رژیم صهیونیستی؛ این جنگ با قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت سازمان ملل در تاریخ ۱۴ اوت ۲۰۰۶ پایان یافت. سازمان دیده بان حقوق بشر (Human Rights Watch)، یک ماه پس از صدور قطعنامه ۱۷۰۱، جنایات جنگی رژیم صهیونیستی در جنگ ۳۳ روزه و هدف قرار دادن شهرها و مناطق مسکونی را تأیید کرد.

کنوانسیون منع استفاده از سلاح های قراردادی (CCW) نیز استفاده غیرقانونی ارتش صهیونیستی از بمب های فسفری و بمب های خوشه ای بر شهرها و روستاها را آن هم پس از توافق دولت این رژیم با قطعنامه آتش بس تأیید کرد.

- فاجعه تاریخی «روستای قانا» در پایان ماه ژوئیه ۲۰۰۶ و مرگ ۵۴ شهروند غیرنظامی که اکثراً زن و کودک بودند، چشم جهانیان را به جنایتی حیرت بار صهیونیست ها خیره کرد.

متأسفانه نه سازمان ملل و نه دبیرکل آن به هیچ یک از این جنایات ها پاسخی درخور ندادند.

۲۰۰۷؛ ترور بی نظیربوتو در پاکستان

- حمله هوایی رژیم صهیونیستی به سوریه به بهانه هدف قرار دادن تاسیسات هسته ای

- کشته شدن ۵۲۷ نفر در عراق که فقط در چند مورد از حملات انتحاری این تعداد انسان جان باختند.

در باره حمله رژیم صهیونیستی به سوریه نیز سازمان ملل و دبیرکل آسیایی آن اقدام درخور توجهی انجام ندادند.

اگر قدرت های ستمگر و ثروتمند به رفتارهای سال های گذشته خود ادامه دهند نمی توان انتظار چندانی از دبیرکل آتی سازمان ملل داشت مگر اینکه «آنتونی گوترس» رویه متفاوت از رویه بان کی مون در پیش بگیرد.

۲۰۱۱؛ آغاز اعتراضات تسخیر وال استریت و سرکوب گسترده معترضین به نظام سرمایه داری در آمریکا و سکوت بان کی مون در قبال این اعتراضات.

- آغاز موج بیداری اسلامی در کشورهای مختلف عربی در سال ۲۰۱۱ که متأسفانه فرصت طلبی غرب و عدم بینش کافی مردم این کشور موجب شد تا حرکت های انقلابی آغاز شده در کشورهایی همچون یمن، لیبی، بحرین، مصر و ... به بیراهه رفته و راه به جایی نبرند.

اقدامات غرب در کشورهایی همچون لیبی موجب بروز بی ثباتی گسترده و کشته شدن مردم بیگناه شد که کشتار مردم در این کشورها همچنان ادامه دارد و متأسفانه سازمان ملل و شخص بان کی مون در برابر تحولات کشورهایی همچون بحرین، عربستان و یمن سکوت پییشه کرده و اقدامی در جهت پایان ظلم و ستم دیکتاتورها انجام نداد.

۲۰۱۲؛ آتش زدن قرآن مجید توسط یک کشیش آمریکایی که موجب برافروخته شدن آتش خشم مسلمانان در سراسر جهان شد

و متاسفانه سازمان ملل اقدام مناسبی در این رابطه انجام نداد.

۲۰۱۳؛ ادامه اقدامات تروریست ها در سوریه و حمایت کشورهای عربی و غربی از تروریست ها و سکوت سازمان ملل در قبال اقدامات کشورهای عربی و غربی.

۲۰۱۴؛ حمله اسرائیل به غزه که منجر به کشته شدن تعداد زیادی از ساکنان غزه بویژه زنان و مردان شد که متاسفانه در این مورد سازمان ملل و بان کی مون باز هم اقدام مناسبی در این رابطه انجام نداد.

۲۰۱۵؛ آغاز رفتارهای جنون آمیز عربستان در منطقه و حمله به یمن و سهل انگاری در برگزاری مراسم حج که منجر به کشته شدن هزاران انسان بیگناه شد و متاسفانه سازمان ملل در این رابطه سکوت پیشه کرد.

۲۰۱۶؛ اقدام سوال برانگیز بان کی مون در خارج کردن نام عربستان از لیست رژیم های کودک کش و انتقادات دامنه دار نهادهای حقوق بشری از این اقدام دبیر کل سازمان ملل.

به گزارش مهر این تحولات اندک و نحوه واکنش سازمان ملل به آنها و سکوت و گاهی وارونه جلوه دادن حقایق از سوی بان کی مون نشان می دهد که دبیر کل سازمان ملل در ۱۰ سال گذشته عروسکی بوده در دست قدرت های بزرگ و بنا به خواسته آنها اقدامات خود را به پیش می برد.

با این حساب نمی توان بان کی مون را فردی عادل در پست دبیرکلی سازمان ملل دانست و اگر قدرت های ستمگر و ثروتمند به رفتارهای سال های گذشته خود ادامه دهند نمی توان انتظار چندانی از دبیرکل آتی سازمان ملل داشت مگر اینکه «آنتونی گوترس» رویه متفاوت از رویه بان کی مون در پیش بگیرد.